

[Gregersen.]

tragtning, at de arbejdsløse ogsaa ved den Forhøjelse, her er Tale om, stadig vil ligge i Underkanten og det altsaa paa ingen Maade kan siges at være for meget, de faar gennem Lovforslagene, vil jeg udtale Ønsket om, at disse snart maa blive gennemført.

Alfred Jensen: Der er fra denne Talerstol gjort opmærksom paa, at man ikke ønskede for stærkt Hastværk ved Behandlingen af disse Sager. Jeg vil imidlertid ikke haabe, at der bliver taget Hensyn til en saadan Henstilling. Er der noget, det haster med, er det netop at faa gennemført saadanne Foranstaltninger, at de arbejdsløse kan faa deres Understøttelser forhøjet. Det var allerede i Oktober Maaned klart, at vi stod over for en Udvikling, der nødvendiggjorde, at Arbejderne, de arbejdende, de arbejdsløse, Alders- og Invalidere skulde have deres Indtægter forøget, skulde have Dyrtidstillæg.

Dette er gennemført for de arbejdende paa Grundlag af et Pristal, som ikke nyder alt for meget Ry i Befolkningen. Arbejderne har ikke megen Tiltro til dette Pristals Paalidelighed. Jeg nærer heller ingen Tiltro til det, og jeg har tidligere her i Tinget gjort opmærksom paa det Misforhold, der var ved dette Pristals Beregningsgrundlag. Det ligger betydeligt over Gennemsnitsindtægten for Industriarbejdere i Danmark, og hvis man endelig sammenligner dette Budget med en Aldersrentenyders eller en arbejdsløses Budget, vil man se, at Misforholdet er endda større, og det er klart, at naar det har været nødvendigt paa Grundlag af dette Pristal at give de arbejdende en Forhøjelse af Lønningerne med 4 pCt., var det mindst lige saa nødvendigt pr. omgaaende at gennemføre en Forhøjelse af de arbejdsløses Understøttelse.

Det har man ikke gjort, man har ladet det gaa og gaa, overvejet og forhandlet. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at Regeringen, at Regeringspartierne, at de andre Partier her i Salen af de arbejdsløse og af Fagorganisationerne er gjort opmærksom paa, at det hastede med at gennemføre et saadant Dyrtidstillæg til de arbejdsløse, og er de ikke det, er de i hvert Fald blevet gjort bekendt dermed gennem det Lovforslag, vi fremsatte her den 28. Oktober.

Nu møder Regeringen altsaa med to Forslag her i Rigsdagen, som tager Sigte paa at afhjælpe de Vanskeligheder, som de arbejdsløse og Arbejdsløshedskasserne har,

og jeg kan ikke føje det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen i at trække vort Forslag tilbage, fordi det er overflødigt. Tværtimod, jeg maa sige, at de to Forslag, der her er fremsat fra Regeringen, er utilstrækkelige, fordi de ikke giver den Forhøjelse af Understøttelserne, som de arbejdsløse venter, men ogsaa fordi der ved de forskellige Ændringer, der foretages, ikke gaas rationelt til Værks.

Det første Lovforslag, der handler om en Ændring af Tilskudsskalaen til Arbejdsløshedskasserne, kan vi ikke betragte som tilstrækkeligt. Vi har ikke noget imod, at der foretages en Regulering af Tilskuddet i Henhold til de Forhøjelser, som Dyrtiden giver Arbejdernes Aarsindtægter, men vi er meget utilfredse med, at man bevarer det Grundlag for Tilskud, som findes i Arbejdsløshedsloven. Vi føler os overbevist om, at det er forkert, at denne Skala eksisterer, men vi mener ogsaa, det er forkert, at man gaar ud fra Tallet 90 pCt. Vi har ved tidligere Lejlighed stillet Ændringsforslag om, at Tallet 90 blev forhøjet med 30 Points. Hvis det var gennemført, havde Arbejdsløshedskassernes Økonomi været betydeligt bedre, og saa er jeg ikke sikker paa, at det havde været nødvendigt at komme med de forskellige Ændringer til Arbejdsløshedslovgivningen, som nu er foreslaaet her.

Hvad det andet Lovforslag angaar, maa vi betragte det under samme Synsvinkel. Jeg mener for det første, at det er utilgiveligt, at dette Forslag først kommer til Behandling nu i Begyndelsen af December, saa at de arbejdsløse ikke kan vente at faa Pengene før i Ugen op til Jul. De arbejdsløse trænger til Pengene, mangler Pengene i mindst lige saa høj Grad som de arbejdende, der dog har faaet nogen Dækning for den Dyrtid, der har sat ind. Ærede Medlemmer, der har talt heroppe fra, har sagt, at de er ikke Tilhængere af, at Levestandarden skal sænkes for de arbejdsløse, men hvis man gennemfører dette Forslag, kan Levestandarden ikke opretholdes for de arbejdsløse.

For hvad er det, der sker gennem dette Forslag? Forslaget betyder jo blot, at Arbejdsløshedskasserne faar Ret til at forhøje Understøttelsernes Maksimum med en Portion ekstra, hvilket for Forsørgernes Vedkommende vil sige fra 4 Kr. 30 Øre op til 4 Kr. 60 Øre. Jeg kan absolut ikke se, at der her er Tale om noget Dyrtidstillæg. Ved denne Ændring i Arbejdsløshedsloven kommer vi op paa den samme Dagpengesats, som vi var paa i Aaret 1936—37, og i Aaret 1936—37 havde vi et betydeligt lavere